

عنوان مقاله:

بررسی راهکارهایی برای طراحی پایدار منظرهای کوهستانی و امکان توسعه گردشگری

محل انتشار:

اولین همایش ملی پژوهش های نظری و عملی در معماری و شهرسازی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهدی زمان پور - گروه معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز

طاهره نصر - گروه معماری، واحد شیراز، دانشگاه آزاد اسلامی، شیراز

خلاصه مقاله:

ایجاد تعادل بین حفاظت و استفاده، دشوار ترین مسیله در طراحی اقامتگاه های کوهستانی است. زیرا بهم خوردن تعادل طبیعی در کوهستان حتی در یک منطقه محدود و کوچک تاثیر خود را بر روی نقاط همجوار خواهد گذاشت. پایداری در مناطق کوهستانی در صورتی بوجود می آید که ارتباط مستقیم با توان سرزمین و ظرفیت برد طبیعی و انسانی این مناطق برقرار شود. طراحی در مناطق کوهستانی در حالی پایدار خواهد بود که طبق اصل حفاظت - توسعه، تعادل میان حفاظت و توسعه برقرار شود که ملزم به شناخت خصوصیات و منابع پایه طبیعی و طراحی بر پایه اصول اکولوژیک وجود دارد (همان). توجه به چهار ویژگی اصلی سرزمین یعنی ظرفیت برد، دوام، پافشاری و انعطاف پذیری برای حفظ پایداری اهمیت زیادی دارد. بنابراین طراحی فضای اقامتی کوهستان باید با توجه به ویژگی های محیط محلی، ارتباطات منطقه ای و کوه باشد و به منظور پذیرش اجتماعی طرح از سوی اهالی کوهستان انجام شود تا پایداری را تضمین کند روش تحقیق شامل جمع آوری اطلاعات و تحلیل اطلاعات شناخت است. در این پژوهش کوشش شده تا ابتدا به روش توصیفی و سپس بصورت مطالعات کتابخانه ای و در ادامه به روش میدانی این مهم بررسی شود. نتایج قابل پیش بینی، کاهش تعارض در مناطق بکر با استفاده از روش زون بندی و با تاکید بر حفظ و توسعه کیفیت طبیعی و نگه داری زیستگاه ها و تقلیل تعارضات منفی انسانی در سطح منطقه ای است. در گام آخر با انطباق یافته های تحقیق، طراحی اقامتگاه کوهستانی با رویکرد توجه به حفظ محیط زیست و معماری پایدار با هدف رعایت اصول طراحی پایدار، توسعه گردشگری، ارتقای کیفیت محیطی و در نهایت با انتخاب گزینه بهینه، طراحی و ارایه طرح پیشنهادی انجام خواهد گرفت.

کلمات کلیدی:

منظرهای کوهستانی، معماری پایداری، توسعه گردشگری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/710467>

